

Ein neues Hilfsmittel für Silikatfüllungen. Ivan Sömjen, Schweizerische Monatsschrift für Zahnheilkunde. Aug. '48.

Beschreven wordt een matrix voor proximale caviteiten die gevuld moeten worden met silicaat of amalgaam. De matrix wordt gemaakt van metaal of celluloid en vormt een ring, doordat aan de uiteinden, door middel van drukknopen een stukje elastiek wordt vastgemaakt.

De matrix wordt aangelegd en het elastiek wordt gespannen om een van de buur-elementen. Ook om het buurelement te beschermen bij de preparatie beveelt schrijver deze matrix aan.

L. C.

Desinfektion der Zahnwurzel während der Wurzelspitzenresektion. H. Pichler. Zeitschrift für Stomatologie. Sept. '48.

Het primaire wortelcement is zeer belangrijk omdat het geen bacteriën en waarschijnlijk geen toxinen doorlaat. Het totale dentinekanaalsysteem wordt er door afgedekt en het kan voorkomen dat in geval van gangraën geen periapicale reacties worden opgewekt als er een goede pointvulling gemaakt wordt.

Bij de wortelpuntesectie wordt het hele dentinekanaalsysteem in het resectievlak blootgelegd. Dat genezing toch voorkomt bewijst dat de hele wortelkanaalbehandeling een quantitatief probleem is.

Bij allergische toestanden (focal infection) is het evenwel gewenst de dentinekanaaltjes te desinfecteren. Schrijver geeft daarvoor de volgende methode aan. Tijdens de resectie wordt de wortelpunt volkomen drooggelegd. In het opgeruimde kanaal wordt een electrode gebracht omgeven met in jodiumoplossing gedrenkte watten (jod. pur. 7,5 kali jod. 5,0 aq. bideest. 10,0 verdund met aq. bideest. tot 1 : 10). De patiënt houdt de vochtige anode in de hand. Gedurende 5—6 min. wordt er een stroom van 30 mA. doorgelaten. Hierna volgt de gewone kanaalvulling. Schrijver meent dat het dentine hierna waarschijnlijk volkomen steriel is.

L. C.

Treatment of acute and subacute localized osteomyelitis door M. J. Oringer. Oral Surgery, Oral Medicine, Oral Pathology. Sept. '48.

De acute osteomyelitis was vóór de chemotherapie zijn intrede deed een van de meest gevreesde ziekten in de kaakchirurgie.

Twee gevallen van osteomyelitis worden beschreven die behandeld worden door met een electrocauter het hypertrophische weefsel weg te nemen. Hierna wordt de wond achtereenvolgens gespoeld met physiologische zoutoplossing en 2,5 % tyrothricine. Vervolgens wordt in de wond een pasta van bismuth subnitraat jodoform en petroleum aangebracht die een dag blijft zitten.

Intramusculair worden gedurende 4 dagen 300.000 eenheden penicilline (Romansky) gegeven tot een totaal van 1.200.000.

Sequesters worden verwijderd en gedurende 10 dagen wordt tyrothricine gespoeld en bismuth met subnitraat-jodoform petrolatum pasta geapliceerd. Tenslotte wordt tot aan de genezing een keer per week een tyrothricine spoeling gegeven.

Tyrothricine is een antibioticum bereid uit cultures van de bac. brevis (Grampositief aeroob, sporevormend) (Ref.).

L. C.

The relationship of the maxillary antrum to oral surgical problems of dental origin door J. L. Goldman. Oral Surgery, Oral Medicine, Oral Pathology. Sept. '48.

In het algemeen zal de keel-neus-oorarts beter in staat zijn gevallen te behandelen die betrekking hebben op de processus alveolaris tezamen met de sinus maxillaris, dan de mondchirurg, in elk geval is een samenwerking van beiden zeer gewenst.

Bij een opening van het antrum tengevolge van een extractie is infectie van het antrum niet uitgesloten en zal men penicilline toedienen.

Bestaat er een infectie dan dient men door de neus een antrumspoeling te geven en niet door de fistel. De genezing van de fistel verloopt dan gemakkelijker. Het mislukken van het sluiten van een fistel moet dikwijls toegeschreven worden aan een ermee gepaard gaande infectie van het antrum.

Bij de plastisch chirurgische behandeling zijn kleine buccale en palatinale lappen voldoende. Vooraf moeten de beenranden glad gemaakt worden.

Als nabehandeling wordt de onderkaak geïmmobiliseerd en wordt een week lang vloeibaar voedsel voorgeschreven. Gedurende 10 dagen wordt het antrum niet gespoeld.

Bij grote radicaire of folliculaire cysten wordt de bijholte-operatie van P a r t s c h afgeraden omdat het gevaar groot is dat er een opening naar het antrum ontstaat die niet meer gesloten kan worden. Daarom wordt in zo'n geval de operatie van C a l d w e l l - L u c aanbevolen, waarbij het geïnfecteerd cyste-epitheel en de wand tussen cyste en antrum verwijderd kan worden. Om in het geval dat het antrum door de cyste verdrongen is de grenzen van het antrum te kunnen vaststellen, gebruikt schrijver een oplossing van olie en jodium die hij in het antrum spuit, waarna röntgenfoto's worden genomen.

L. C.

The prevention of dry sockets in the extraction of teeth door H. L. Lang. Oral Surgery, Oral Medicine, Oral Pathology. Juli '48.

Dry sockets kunnen worden voorkomen door bij extractie volgens een bepaald systeem te werken. Dit schema omvat:

1. Uitgebreide anamnese en x-foto's van elk element dat geëxtraheerd moet worden.
2. Bloedonderzoek en eventueel behandeling van de afwijking in het bloed die de coagulatie zou kunnen tegenwerken.
3. Overstaande vullingen die kunnen afsplinteren wanneer de tang wordt opgezet, dienen te worden bijgewerkt en tandsteen moet verwijderd worden.
4. Als er voor de extractie een kracht benodigd is die de weerstand van de processus overtreft, dient het element door middel van opklappen en uitbijtellen verwijderd te worden.
5. De weke delen moeten met behulp van een scalpel van het element afgesneden worden en opgeschoven.
6. Na de extractie moet het achtergebleven ontstoken weefsel door curettage verwijderd worden.
7. De processus alveolaris wordt gladgemaakt.
8. De wond wordt uitgespoeld met physiologische zoutoplossing en beenbloedingen worden behandeld.

9. Met een bacteriostatische vloeistof wordt de wond uitgespoeld.
10. Een antibioticum of chemotherapeuticum wordt in de wond aangebracht en de wond wordt gehecht.
11. Tenslotte wordt gecontroleerd of er een normale coagulatie ontstaat.

L. C.

Prevention of dry sockets door Harold W. Krogh. Journal of Dental Research. Febr. '48.

Een dry socket noemt schrijver een alveolus na de extractie waarin het gecoaguleerde bloed in ontbinding is overgegaan, gepaard met een vieze reuk, zonder pusvorming. De patiënt lijdt gedurende enige dagen aan een ernstige neuralgie van de vijfde hersenzenuw.

Na elke extractie wordt in de alveolus een tablet gebracht dat een halve gram sulfanilamide en een halve gram sulfathiazol bevat.

De resultaten van zijn onderzoek (773 ondermolaren en praemolaren) vergelijkt hij met de resultaten die hij vroeger had (2.126 gelijksoortige elementen) zonder de tabletten te gebruiken. De geïmpacteerde molaren beoordeelt hij gescheiden van de overige elementen.

Bij de geïmpacteerde molaren vond hij 0 % (vroeger 27,6 %) dry sockets, bij de normale elementen 0 % (vroeger 3,1 %) dry sockets.

L. C.

Prolongation of action of penicillin door Carlinfanti en Morra. Jour. A. M. A., Maart 1948.

Carlinfanti en Morra vertragen de resorptie en verlengen hierdoor de actie van penicilline. Zij injecteren het subcutaan en vertragen daarna de veneuse en lymfhe circulatie door lichte druk uit te oefenen op het lichaamsdeel waarin de injectie plaats vond, door middel van een rubber band. De druk moet iets minder zijn dan de minimale arteriële spanning. De manchette mag niet langer dan één tot vijf uur worden gebruikt, de duur is afhankelijk van de hoeveelheid ingespoten penicilline (10.000 of 100.000 units). Deze methode maakt het mogelijk het aantal injecties per dag tot drie te reduceren, of tot vijf in twee etmalen.

L. v. d. B.

Cancer secrets in color. Mededeling van het Sloan-Kettering Institute for Cancer Research in New York, Directeur Dr. C. P. Rhoades.

Kleurenphotographie met behulp van ultraviolet licht vormt de nieuwste aanwinst op het gebied van snelle kankerdiagnose. Kankercellen zijn, evenals alle levende cellen, transparant en kleurloos bij gewoon licht. Dezelfde cellen bezitten echter typische kleureffecten bij ultraviolet licht. Daar ultraviolet licht echter onzichtbaar is, is men verplicht het effect te photographeren volgens de methode van Brumberg. Photo's van levende cellen werden genomen bij drie golflengten van het ultraviolette licht.

L. v. d. B.

Study questions germicidal effect of certain mercury compounds door E. Morton, L. L. North, F. B. Engley. Jour. A. M. A., January 1948.

Drie bacteriologen uit Philadelphia uiten hun twijfel over de antiseptische werking van kwikverbindingen zoals deze thans in de handel aanwezig zijn. Proeven op muizen tonen dat bacterieculturen, die van 10—15 minuten in aanraking zijn geweest

met „mercurochrome”, „merthiolate” en „metaphen” nog een dodende werking kunnen uitoefenen. Als organisme werd gebruikt de streptococcus pyogenes, die zowel voor laboratoriumdieren als de mens gevaarlijk is. Bijna al de muizen stierven. Andere proeven toonden aan dat bij laboratoriumdieren de infectie door het influenzavirus voorkomen wordt door: mercurochrome, merodicein, metaphen, phenyl mercurinitraat; merthiolate bleek onwerkzaam.

Anderen toonden de eigenschap van mercurochrome aan, om in vitro het poliomyelitis-virus te inactiveren.

L. v. d. B.

Dental röntgenographic technique interpretation-relationships, Joe Hall Morris. Or. Surg. Or. Med. and Or. Path. Vol. 1 Aug. '48 no. 8.

De schrijver begint met er op te wijzen dat het niet alleen belangrijk is een roentgenfoto goed te kunnen lezen, maar dat men ook voldoende aandacht moet besteden aan opname en ontwikkeltechniek.

Hij beveelt verder aan bij het maken van een status niet alleen apicale maar ook bite-wing opnamen te maken. Bij het fotograferen van een geconstateerd defect moet men dit zodanig doen, dat de totale begrenzing van defect en gezond weefsel op de foto te zien is en dan verder enige opnamen onder verschillende hoeken maken.

De schrijver geeft dan de verschillende regels aan waaraan volgens hem voldaan moet worden om een goede opname te verkrijgen, vooral wat betreft hoekinstelling en verhouding van het te fotograferen object tot conus en wilsf. In verband met de horizontale hoekinstelling wijst hij nog op de betekenis van de overeenkomst tussen gezichtsvorm en de vorm van de tandboog. Verder geeft hij verschillende hulpmiddelen aan voor het fotograferen van de M_3 zowel in onder- als bovenkaak en besluit met een beschrijving van het gebruik van lipodol of een ander voor roentgenstralen niet doordringbaar preparaat voor het zichtbaar maken van cyste's, speciaal in de bovenkaak.

Dental Radiography, D. A. Imrie. British Dental Journal 3 Sept. 1948 No. 5.

De auteur wijst er in de eerste plaats op, dat bij het maken van roentgenfoto's uiterste zorg moet worden besteed ook ten opzichten van de details. Volgens hem kunnen de foto's door de algemene radioloog niet gemaakt worden omdat deze de daaraan door de tandarts te stellen eisen niet kent, terwijl de meeste tandartsen de techniek van het maken der foto's niet voldoende beheersen.

Om de foto's te kunnen beoordelen moet men eerst een grondige kennis hebben van het voorkomen op de foto van de normale toestand. Het is goed een bepaalde, steeds dezelfde methode voor het maken van de foto's te kiezen waarbij ieder element ongeveer onder dezelfde omstandigheden te zien is. Over de daartoe te volgen methode bestaan verschillende zienswijzen. De meningen lopen uiteen over het gebruik van tien tot twintig films voor een status.

De auteur meent dat het plaatsen van de film in de mond gemakkelijker en beter gaat door gebruik te maken van een houder. Hij beveelt hiervoor die van Colyer aan. Er wordt gewaarschuwd tegen het gebruik van de eigen vinger voor het fixeren van de foto in de mond van de patiënt.

Verder dringt de schrijver aan op een zorgvuldige donkere-kamertechniek en ontraadt om deze over te laten aan een slecht geïnstrueerde assistent(e).

Wat betreft de interpretatie der foto's wordt gewezen op de variaties in het voorkomen van acute en chronische ontstekingsprocessen van elementen en het omringende weefsel. Fracturen zijn vaak niet zichtbaar als er geen dislocatie heeft plaats gehad. Daarom dringt hij er op aan, tenminste twee opnamen onder een hoek van zoo mogelijk negentig graden te maken. Volgens de schrijver zijn frac-

turen van de bovenkaak niet door de tandarts te behandelen evenmin als de aandoeningen van de sinus maxillaris. Deze worden daarom niet besproken.

Het gehele betoog wordt tenslotte samengevat in de volgende drie punten:

1. Tracht zo goed mogelijke resultaten te bereiken.
2. Besteed voldoende zorg aan ontwikkelen en fixeren.
3. Tracht geen slechte foto's te interpreteren.

An economical and rapid technique for obtaining röntgenograms of the hand.
U. L. Monteleone and M. Massler, American Journal of Orthodontics.
Maart 1948, No. 3.

Een snelle methode wordt gegeven voor het fotograferen van de hand in verband met onderzoeken bij de groei en de ontwikkeling van skelet en tandstelsel.

Inplaats van normale roentgenfilm wordt fotografisch papier genomen, in gebruik voor het reproduceren van gedrukte stukken enz. De proeven werden gedaan met twee soorten papier n.l.:

- 1e. Quix, van Grant Photo Products Inc. te Cleveland (Ohio).
- 2e. Royal Bromide, van Eastman Kodak Comp.

Verder werd gebruikt de normale roentgenapparatuur van 15 amp. en 1000 Watt en gewone roentgenontwikkelaar. De conus wordt van het apparaat verwijderd, de afstand object-buis is 22 inches en een cassette met versterkingsschermen wordt gebruikt.

De gevonden belichtingstijden zijn:

	Kleuters	Kinderen	Volwassenen	
voor Quix	1,5	3,0	3,5	sec.
voor Royal Brom.	1,0	2,5	3,0	sec.

De details komen niet zo goed uit als bij röntgenfilm maar zijn voldoende voor het gestelde doel. De voordelen van deze methode zijn:

- a. korte belichtingstijd;
- b. „ ontwikkeltijd;
- c. „ fixeertijd;
- d. „ droogtijd.

De tijd nodig voor het maken en uitwerken van een dusdanige opname is volgens de auteurs samen minder dan tien minuten, terwijl tevens de kosten veel geringer zijn dan die van een röntgenopname.